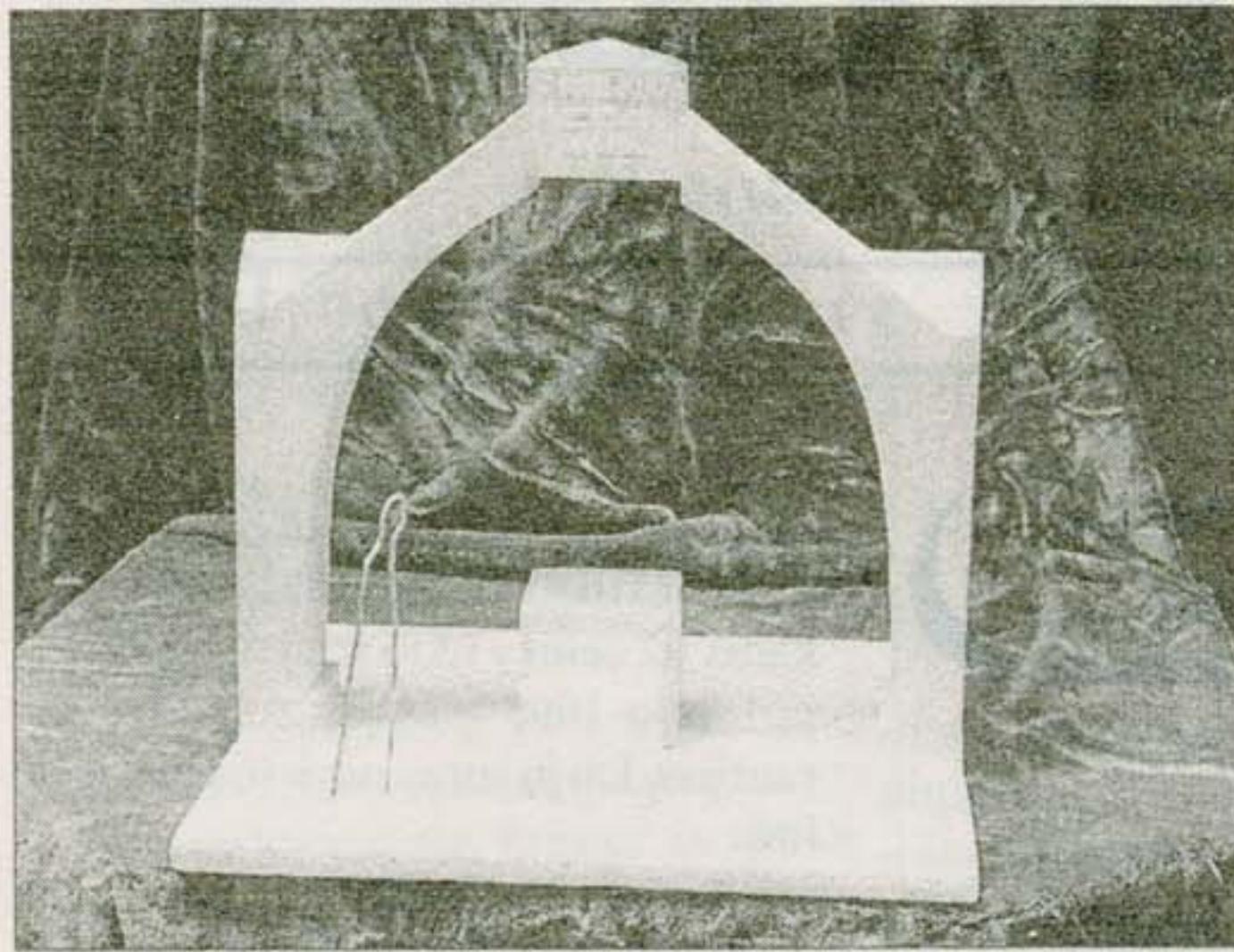

KOKI PAMINKLA STATYSIME Miesto jubiliejui?

Rytoj nuo 9 val. Nepriklausomybės aikštėje vyks Rokiškio 500 metų jubiliejui skirtą paminklų maketų demonstravimas. Konkurso komisija ir projektų autorai kviečia ateiti visus, kam rūpi miesto grožis, pareikšti savo nuomonę, pastabas, pasiūlymus.

Šiandien "Pragiedruliuose" spausdiname višų trijų projektų, komisijos atrinktų iš daugiau kaip dvidešimties, nuotraukas ir jų autorių paaiškinimus.

"ARKA"

Paminklas vaizduoja arką, kurios tektonikoje neatsitiktinai jaučiami neogotiniai elementai. Ši forma siejama su Rokiškio architektūros šedevru – Rokiškio bažnyčios architektūra.

Arkos centre iškeltas iš bronzos išlietas jubiliejinis akcentas. Vienoje pusėje įrašyta "Rokiškiui 500", antroje – miesto herbas su datomis.

Arką numatyta iškalti iš granito arba iš gelžbetonio, apdailinto šlifuoto raudono granito plokštémis. (Pastarasis sprendimas sumažintų paminklo kainą.)

Arka statoma statmenai pagrindinei aikštės ašiai, kad galima būtų pro ją praeiti.

Šis projektas dviejų variantų:

1. Tik arka ir grindinyje, centre, - 1,2 m skersmens granito skritulys, simbolizuojantis šulinį.

2. Arkos centre pastatyti kubo formos šulinio įvaizdį su fontaneliu. Pasvirusiose plokštumose gali būti įrašomi žymiausi Rokiškio istoriniai įvykiai. Taip pat istorinius įrašus galima iškalti ir ant arkos išorinių šoninių plokštumų. Tai sudarytų lankytojams galimybę ne tik apžiūrėti paminklą, bet ir susipažinti su Rokiškio istorija. Paminklas nakties metu galėtų būti apšviečiamas.

AUTORIAI - skulptorius Gediminas Žuklys,
architektė Nijolė Bučiūtė

"VARTAI"

Paminklinei skulptūrai "Rokiškui - 500 metų" sukomponeavome "Vartus". Šia idėja norime lyg ir visus pakviesi pamąstyti apie nuolatinę laiko tėkmę, išėjimą ir atėjimą. Kompozicinė prasme norėjosi išlaikyti aikštės centrą ir pabrėžti išilginį kelią, ne skaidant, o akcentuojant jo specifinį bruozą – kelią nuo bažnyčios iki dvaro.

Skulptūra simbolizuoja 500 metų laiko tėkmę nuo senųjų laikų, kuomet Rokiškis pirmą kartą paminėtas, iki šių dienų.

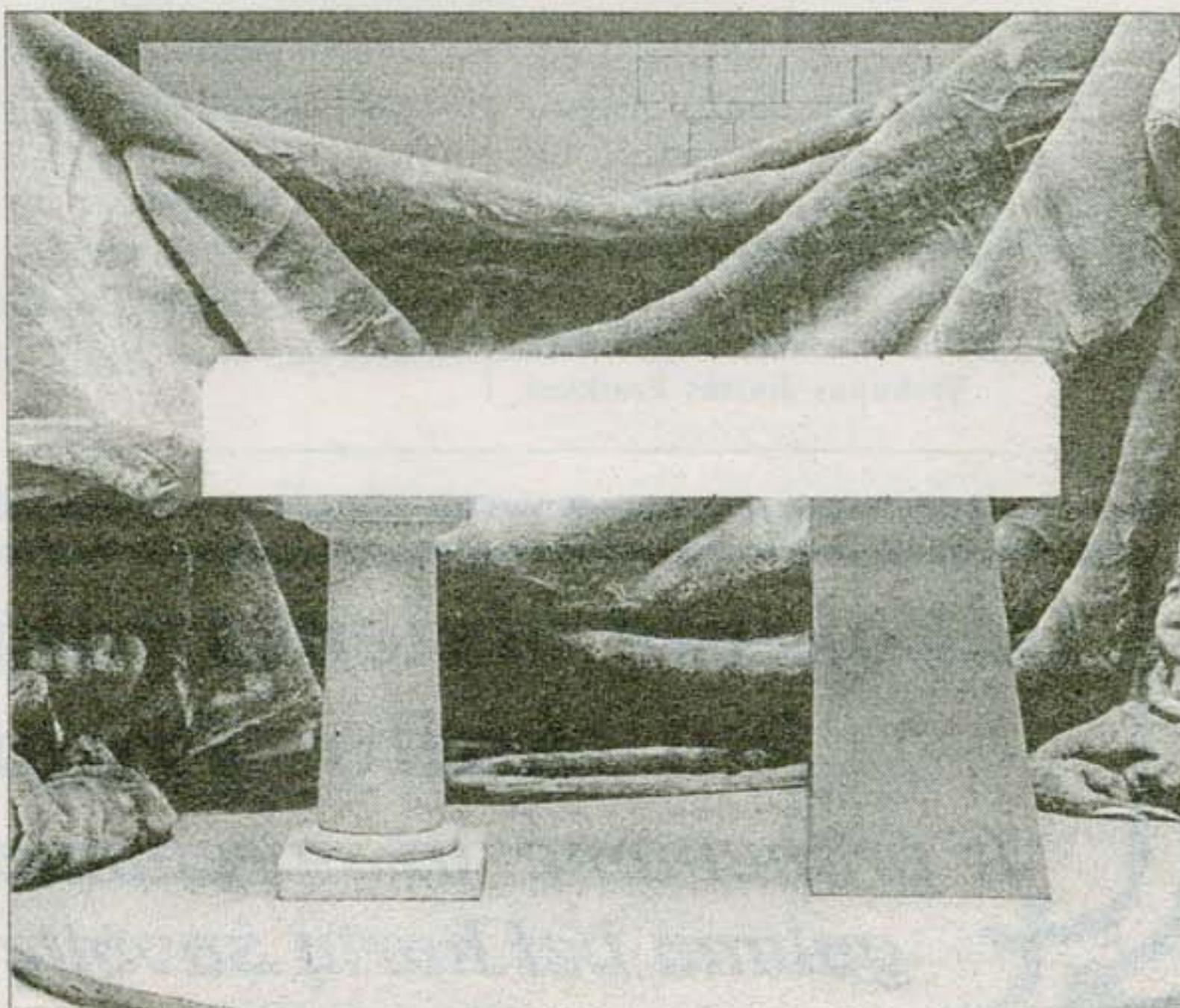
Senuosius laikus simbolizuotų orderinė kolona, o naujuosius – moderniška. Juos jungianti dalis yra laikas – anablementas.

Senoji kolona, simbolizuojanti praeitį, būtų iš nešlifuoto akmens, o šių laikų naujoji kolona – įtempta, griežta ir poliruota iš spalvotojo metalo. Šios kolonos vienoje pusėje, manome, būtų galima įrašyti legendą apie Rokiškį, kitoje pusėje paminėti, kam skirta skulptūra ir kitus svarbesnius Rokiškio įvykius, datas, rēmėjus. Antablementas, suskirstytas į penkias dalis, kurios vaizduoja praėjusius šimtmečius, siūlomas iš stiklo arba organinio stiklo: tai permatomas, sunkiai suvokiamas tekantis laikas. Kiekvienas luitas turėtų lyg nežymią savo ribą ir tuo pačiu perėjimą iš vieno šimtmečio į kitą.

Šis sumanymas neturėtų skaidyti aikštės, o leistų laisvai judeti, praeiti pro pačios skulptūros širdį, pabūti laike.

Orientacinė paminklo kaina – 150 000 Lt.

AUTORIAI – skulptorius Jonas Gelčys,
architektas Henrikas Grigas

RIČARDAS MIKUTAVIČIUS DAR NERASTAS

Vis dar nerandamas kunigas R. Mikutavičius ir jo paveikslų kolekcija, kurios vertė - apie 4 mln. JAV dolerių. Tiesa, jau sulaikyti du įtariamieji, tačiau nei kur yra dingusi kolekcija, nei kur pats kunigas, policijos pareigūnai atsakyti dar negali. Manoma, kad kunigas buvo išviliotas iš namų ir galbūt nužudytas. Bent jau Kauko komisaro R. Ramanausko, o ir vidaus reikalų ministro S. Šedbero prognozė skamba pesimistiškai: R. Mikutavičiaus nesitikima rasti gyvo.

MOTINA NUTRAUKĖ SŪNAUS KANČIAS

Lietuvą sukrėtė dar viena tragedija. Vilniaus Raudonojo kryžiaus ligoninėje mirė 19 - metis Šarūnas Slavinskas. Šiuo metu beveik neabejojama, kad beviltiskai sergantis ligonis mirė nuo injekcijos, kurią jam suleido motina, beje, medikė Živilė Slavinskienė, kuri ir pati bandė nusižudyti. Apie tai byloja du atsisveikinimo laiškai. Medikai tvirtina, kad nežmoniškai kenčiančiam jaunuoliui tai buvo vienintelė išeitis, ir motinos žingsnį jie toleruoja. Tuo tarpu teisininkai teigia, kad negali būti nė kalbos apie moralės normas. Iškelta baudžiamoji byla. Motinai gresia laisvės atėmimas iki 20 metų.

SAULIUS STOMA MALONĖS NESULAUKE

Prezidento vadovaujama Malonės komisija nepatenkino 5 metams nuteisto buvusio "Lietuvos aido" vyriausiojo redaktoriaus S. Stomos malonės prašymo. Antrą kartą į Malonės komisiją S. Stoma bendra tvarka galės kreiptis po pusės metų.

PINIGŲ NEUŽTEKS

G. Vagnorius pareiškė, kad už Telekomą gauti 500 mln. JAV dolerių jau ši mėnesį leis iš esmės sustiprinti Lietuvos piniginę sistemą. Iš privatizavimo lėšų bus atstatyta maždaug pusė visų indelių, tačiau realiai naudotis šiomis lėšomis bus leidžiama ne anksčiau kaip kitais metais. Pasak G. Vagnoriaus, sėkmingas privatizavimas jau kitais metais leis turėti nedeficitinį šalies biudžetą.

Parengė V.P.

KOKĮ PAMINKLĄ STATYSIME MIESTO JUBILIEJUI? "VERSMĖ"

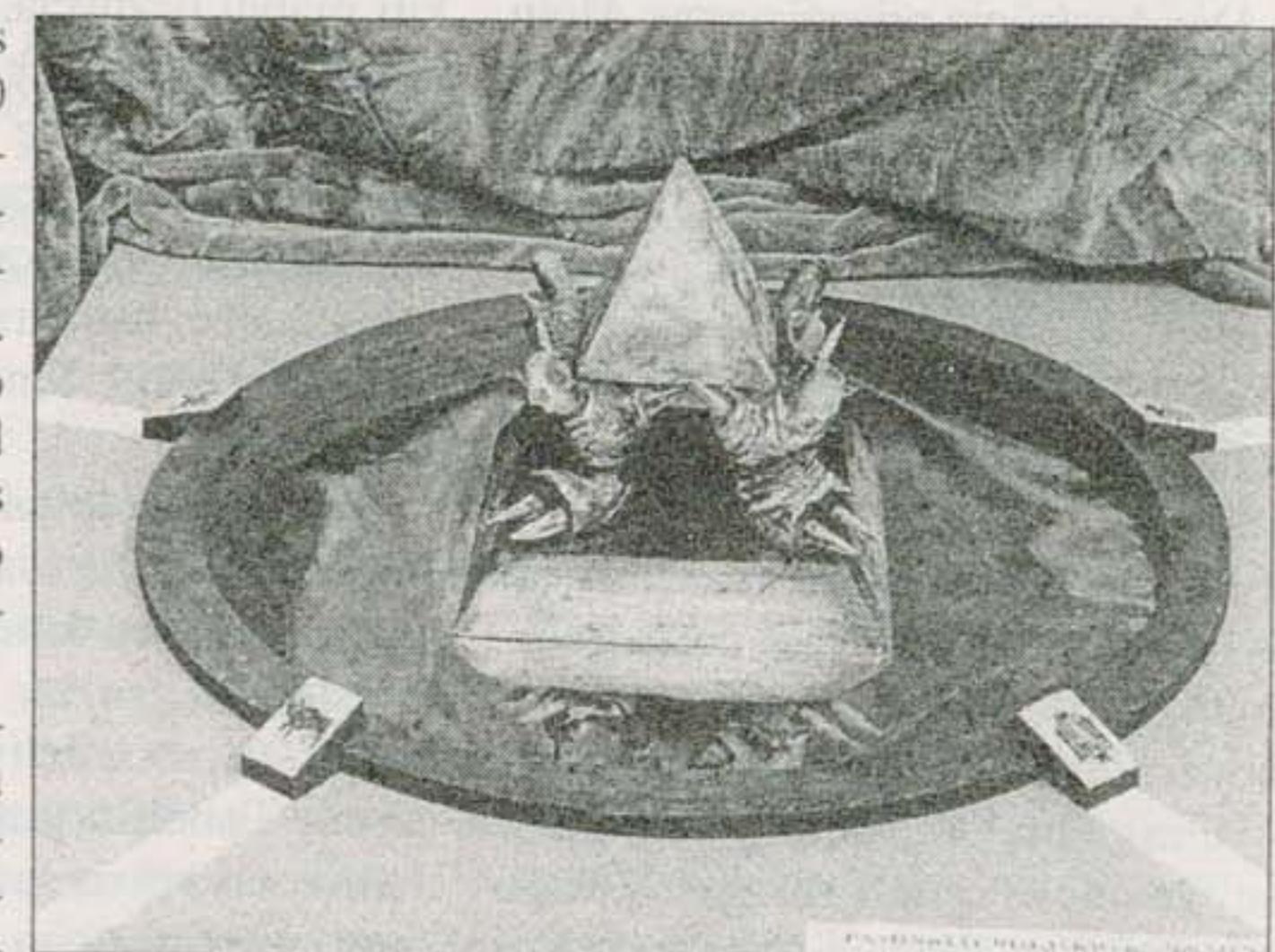
Atkelta iš 2 psl.

Paminklas skirtas Rokiškio miesto 500 metų jubiliejui paminėti – tai laiko, istorijos, kultūros ir būties jamžinimas. Konkreči paminklo vieta parinkta pagal Nepriklausomybės aikštės sutvarkymo regeneracijos pasiūlymus.

Atkuriame turges aikštėje būtų prasmingas trykšančios versmės simbolis. Tai istorinio šulinio, buvusio Kamajų gatvės ašyje, naujas iprasminimas. Vanduo – laiko, gyvybės, amžino atsinaujinimo simbolis.

Mūsų siūlomame paminkle ši versmė trykšta piramidės viduje, o jos viršūnė, kurią laiko keturi žmonės, tarsi saugo nuo blogų jėgų poveikio. Pripildžiusi piramidės vidų, versmė išsilieja į keturias pasaulio šalis ir kaupiasi apskritimo, kuris tarytum simbolizuoją pasaulį, viduje. Keturi žmonės ne tik laiko viršūnė (versmės apsauga), bet išskėstomis rankomis mus (miesto gyventojus ir svečius) pasitinka ir sveikina.

Apskritimas padalintas į penkias dalis, o kiekvienu dalis – prabėgęs miesto gyvenimo šimtmetis. Ant pasvirusių stelų – reljefinės miesto herbo dalys ir užrašas "Rokiškiai 500 metų". Nuo stelų veda išcentriniai takai, kuriuos jungia antras, poto trečias ratas. Tai lyg vandens ratilai, rodatys, kad miestas auga, plėsis ir gyvuos

dar ne vieną šimtmetį.

Skulptūra būtų daroma iš akmens masės (šamoto), paviršių padengiant atmosferos poveikiui atsparia glazūra. Pats baseinas – reljefai taip pat iš akmens masės. Vanduo teka uždaru ciklu. Versmė, trykšanti piramidės viduje, netaisyklingo kupolo formos.

Apskritimo formos paminklo aplinka 10 cm pakelta aukščiau nei likusi aikštės dalis. Žiedai aplink paminklą – fontaną grindžiami tokiom pat betoninėm trinkelėm, kaip ir visa aikštė, tik išskiriama kita spalva.

Didžiajame žiede stovi dešimt 80 cm aukščio šviestuvų, kurie apšviečia ir apremina paminklo – fontano teritoriją.

Orientacinė maksimali paminklo – fontano vertė – 170 tūkst. litų.

AUTORIAI – skulptorius Vytautas Tallat-Kelpša, architektas Arvydas Narkevičius

ŪKININKUI ŽINOTINA

PURKŠKIME BULVES NUO MARO

Susidarė palankios meteorologinės sąlygos bulvių marui. Jei bulvių kerai susijungę eilutėje, purškimus reikia pradėti vienu iš kontaktinio veikimo fungicidu.

Jei bulvienojai jau uždengę tarpvagius, vartojuamas vienas iš sisteminio veikimo fungicidų: **akrobatas** 2 kg/ha, **arceridas**, **tubaridas** 3 kg/ha (50 g 10 l vandens), **aviksilas** 2-2,5 kg/ha, **ridomilas MC** 2,5 kg/ha, **sandofanas ME** 2,0-2,5 kg/ha (50-62 g/10 l vandens), **oksichomas** 2 kg/ha, tatu 3-4 ha.

Atsižvelgiant į ligos išsvystymą, meteorologinės sąlygas bei fungicidų veikimo laiką, bulves reikia purkšti kontaktiniais fungicidais kas savaitę, o sisteminiais-kas 10-14 dienų.

Skiedinio norma 400 l/ha arba 4 litrai arui.

Panevėžio regioninio augalų apsaugos ir karantino punkto fitopologas Ramūnas RIMKŪNAS

Telefonas 46 23 75.

PRIE ŠVENČIAUSIO EKSPONATO

Noriu visiems papasakoti apie nuostabią kelionę, kurios tikslas - Turino drobulė, Jėzaus Kristaus įkapės. Jas pamäčiusi, dar kartą pergyvenau Atpirkėjo kančią.

Dar Austrijoje privažiavome Alpių kalnus. Važiavome per tunelius. Ilgiausias tunelis Italijoje yra 11 km ilgio, bet mūsų maršrute jo nebuvo. Mūsų pravažiuotas ilgiausias tunelis buvo 3,3 km. Iš viso Alpių kalnų ruože pravažiavome daugiau kaip 100 tunelių. Jie apšvesti, malonu jais važiuoti.

Kartais keliais pakyla aukščiau, tada lyg iš lėktuvo matomos medžių viršūnės, namų stogai ir spalvoti dirbamos žemės plotai. Nuostabi, nepakartojama gamta! Yra aukštų kalnų, kurių viršūnėse spindi sniegas. Dažno kalno viršūnė iškyla virš debesų. Kai

kur matyti bažnyčia, o aplink ją išsidėstęs miestelis ar kaimas.

Trumpam sustojo Veronoje, ieškojome Džiuljetos kapo. Suradome, bet ant kapinių vartų kabojo spyna. Užrašas skelbė, kad pirmadienį lankytose neįleidžiami. Ten pat palaidotas ir Romeo.

Kelias vedė tolyn į Italijos pietus, Milano link. Čia svarbiausia ekskursija - į Milano katedrą. Ji didinga, nuostabaus grožio. Begalinė daugybė bokštų ir bokštelių, didesnių ir mažesnių. Tų bokštų yra apie 200. Jie taip arti vienas kito ir sudaro kažką panoramaus į ažūrinį stogą. Langų vitražuose

pavaizduoti šventieji. Liftu pakylame ant katedros stogo. Nuo viršūnės matosi į abi puses toli nusidriekęs Milanas. Didžiulė Katedros aikštė pilna balandžių. Jie taip pripratę prie žmonių, jog reikia žiūrėti, kur statyti koją, kad neužmintum. Aikštėje daugybė turistų. Jie lesina balandžius. Kai papyliau ant grindinio kukurūzų, keli balandžiai nutūpė man ant galvos ir pečių.

Artėjant prie Turino, nakvynės apsistojome "Carito" viešbutyje, kalnų kaimelyje. Vos sunėšę į kambarius bagažus, viešbučio koplyčioje dalyvavome šv. Mišiose, kurias aukojo šeši su mumis kartu važiavę kunigai. Ant

stalo, atstojančio altorių, - Turino drobulės atvaizdas, tarytum primenantis, kad mes esame jau visai arti jos.

Kiekvieną dieną autobuse sukalbėdavome rožinį ir giedodavome gegužines pamaldas - Švč. Mergelės ir jos litaniją, giesmę "Sveika, Marija, Motina Dievo" ir daug kitų giesmių. Sekmadieniais dar giedodavome "Švč. Mergelės Marijos Valandas".

Anksti rytą atsikėlę, po pusryčių, išvykome į Turiną, esant už kokių 20 km. Čia jau buvo daugiau piligrimų. Ėjome ilgu dengtu koridoriumi grupė po grupės. Take stovėjo šveicoriai, prižiūrėdami tvarką ir rimtį. Ėjome tyliai, susikaupę, lyg jausdami pirmojo mūsų eros amžiaus - Kristaus nukryžiavimo - dvelksmą. Ėjome į Šv. Jono Krikštytojo Katedrą, kur laikoma Turino drobulė. Pirmiausia mums pademonstravo filmą apie ją. Drobuleje ryškiai atspaudė žiauriai kankinto žmogaus bruožai. Galvos žaizdos panašios į erškėčių vainiko spyglių dūrius. Viena akis buvo labiau sužeista ir užklota tų laikų metaliniu pinigu. Filme drobulę matėme iš visų pusų.

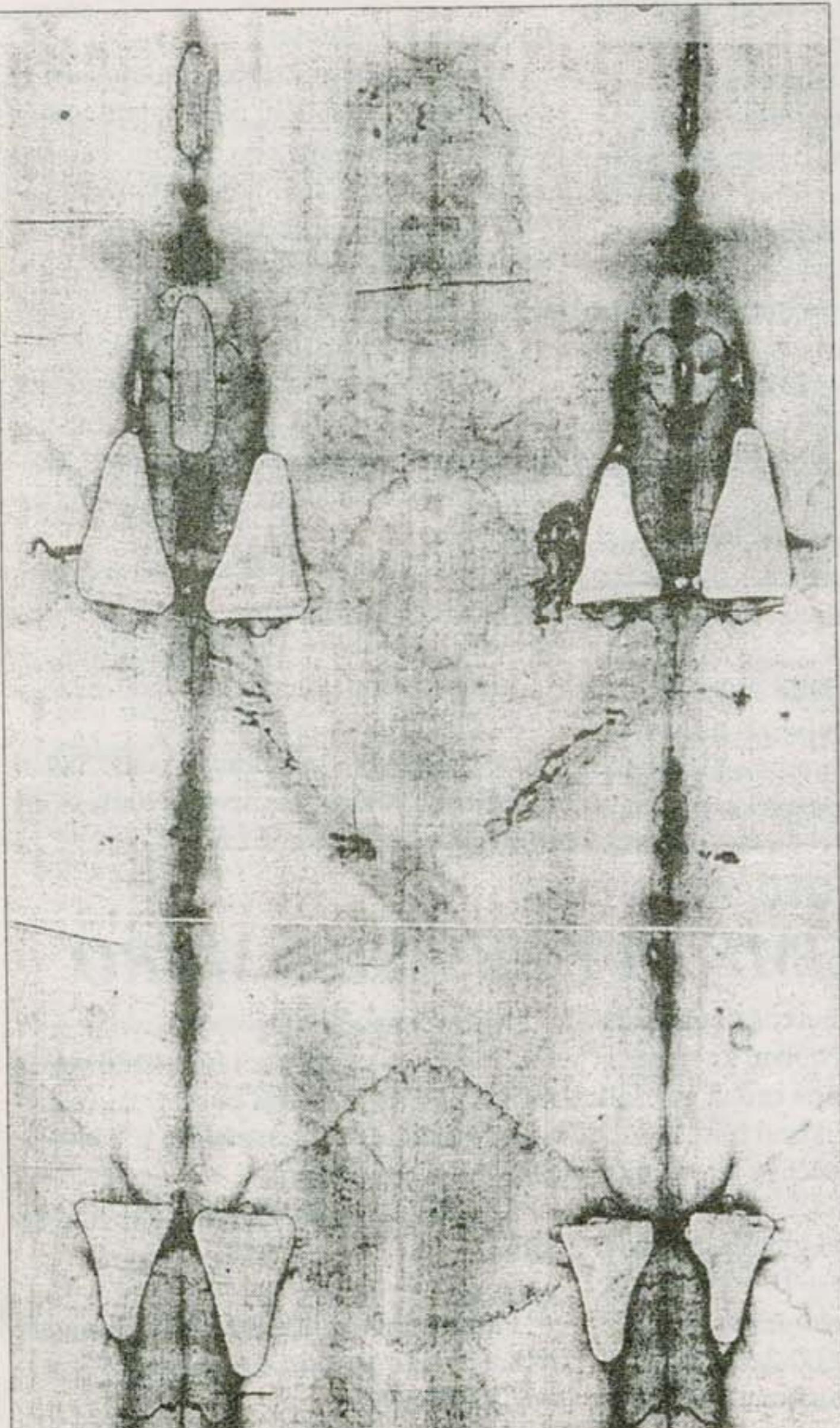
Po to ėjome žiūrėti pačios drobulės. Ji aukštai iškelta, apšviesta po stiklu, įstatyta į rėmus. Drobulė labai gerai išsilaikiusi, gelsvo atspalvio, austą eglute. Toks pat kaip filme nukryžiuoto žmogaus atvaizdas, tik ne toks ryškus. Perdurtos širdies vietoje labai ryškiai matomi 5 ar 6 didesni ir mažesni pajuodę kraujo lašai.

Turino Katedroje ne kartą buvo kilęs gaisras, bet drobulė beveik nenukentėjo. Jeigu ji nebūtų iš Kristaus įkapių, nebūtų išlikusi 20 amžių. Dievas ją išsaugojo kaip relikviją dar ir po mūsų ateisiančioms kartoms. Po piežiaus nurodymu, Turino drobulė dar bus iškelta apžiūrai jubiliejiniais 2000-aisiais metais.

Genovaitė Mezginaitė

Rokiškis

Reprodukciijoje: taip atrodo Turino drobulė

JEI UŽTENKA JĘGŲ IR KANTRYBĖS

Profesorius Adolfas Ernstas Majoris rašė: "Mums, gydytojams, svarbiausia padėti ligoniui. Nors gydymo akupresūra metodas néra iki galio ištirtas, tačiau jį rekomenduojame. Aš palaikau idėją, jog reikia rūpintis sveikata ir padėti sau pačiam".

Šiandien tesiame "Pragiedruliuose" Nr. 28 pradėtą publikacijų ciklą. Manome, kad šie patarimai bus naudingi tiems, kuriuos kamuojas astma bei bronchitas.

ASTMA

Stebuklai retai įvyksta. Reikia didelės kantrybės, ypač gydant létinius susirgimus. Daug ir kantriai tenka padirbēti esant užleistai bronchinei astmai. Astmos priepuolio metu ligonis dūsta, skausmingai kosti, kovoja už kiekvieną oro gurkšnį. Dusulio priepuolių sukelia bronchų spazmai. Astmą dažniausiai sukelia alergija. Alergenai gali būti įvairūs: šienas, žiedadulkės, kvapai. Pasitaiko, kad priepuolis ištinka vien pagalvojus apie šunį ar katę.

Priežasčių pradedama ieškoti išryškėjus pirmiesiems astmos simptomams. Taikant kinietišką akupresūrą, nebūtina nustatyti ligos sukelėją, nes svarbu ne priežastis, o kuo greičiau nutraukti priepuolių arba apskritai užkirsti jam kelią.

Pagrindinis taškas nuo astmos yra krūtinkaulio srityje, ties 4 - uoju šonkauliu. Jis jautrus, todėl lengvai užčiuopiamas pirštų galiukais. Po masažo jaučiamas bukas arba duriantis skausmas. Ši tašką patartina masažuoti didžiuoju pirštu, odą judinant

išilgai krūtinkaulio. Esant stipriam priepuoliui, pakanka masažuoti keletą sekundžių. Profilaktikos tikslais masažuojama 3 - 5 kartus per dieną.

Antrasis taškas yra viršutiniame raktikaulio krašte, ten, kur prasideda išlenkimas. Masažuojama panašiai: taškas stipriai spaudomas. Ištikus priepuoliui, masažuojama keletą sekundžių, o profilaktiškai - 3 - 5 kartus per dieną.

Du papildomi taškai yra krūtinės laštoje, tačiau juos surasti sunkiau. Taškai yra įduboje tarp 1 - ojo ir 2 - ojo šonkaulių, tad būtent jų primiausia ir ieškome. Vienas taškas yra kairėje krūtinkaulio pusėje, kitas - dešinėje. Juos pakanka paspausti 5 - 7 kartus. Šių taškų akupresūra palengvina sunkius priepuolius. Profilaktikai masažuojama keletą kartų per dieną. Kiniečių medikų nuomone, akupresūra gydo astmą arba palengvina priepuolius.

BRONCHITAS

Uždegimo metu bronchų gleivinė paburksta, o tai išprovokuoja kosulį, skausmą krūtinėje, karštį. Dėl ko susergama bronchų uždegimu?

Didelį pavojų sau ir aplinkiniams kelia rūkaliai, nes tabako dūmai dirgina bronchų gleivinę. Gali būti netikėti bronchų spazmai ir jų susiaurėjimas. Dėl alergi-

jos. Bronchito priežastimi gali būti ir nervinė įtampa, baimė.

Pirmasis taškas, kurį reikia masažuoti, yra krūtinkaulyje, 4 - ojo šonkaulio aukštyje. Jį lengva surasti. Po raktikauliu apčiuopame 2 - ajį šonkaulį, po to skaičiuodami vieną po kito žemyn, pasiekiame 4 - ajį. Šioje vietoje yra iškilimas. Jį masažuojam didžiuoju pirštu: 20 kartų spaudome ir vertikaliai judiname odą. Kartojame 5 kartus per dieną. Būtina masažuoti ryte, prieš keliantis, ir vakare, atsigulus. Likusioms procedūroms pasirenkame patogiausią laiką.

Patogiausia masažuoti uždėjus ant galvos ranką taip, kad pirstai dengtų ausis. Nykščiai tuomet bus ant svarbių taškų. Masažuojame lengvai pabaksnojant iš apačios į viršų vieną kartą. Kartojam 3 kartus per dieną.

Trečias taškas – po krūtinkaulio atauga, kur baigiasi kaulas ir prasideda minkštjieji audiniai. Jį baksnomjam 5 kartus didžiojo piršto pagalvėle 3 kartus per dieną. Visus paminietus taškus masažuojam sergant bronchitu. Ištikus kosulio priepuoliui, masažuojami dar 2 taškai. Pirmasis yra riešo srityje, kur čiuopiamas pulsas. Spaudome nykščiu kairę, paskui – dešinę ranką. Šio taško masažas atpalaiduoja bronchų spazmus. Akupresūra atliekama švelniai, o jos trukmė priklauso nuo priepuolio stiprumo. Kartais pakanka 5 sek., kartais tenka masažuoti kelias minutes. Nugaros taško masažas atpalaiduoja diafragmą. Tai labai svarbu, nes stipriai kosint diafragma išitempia. Taškas, apie kurį eina kalba, yra stuburo srityje tarp 7 - ojo ir 8 - ojo šonkaulių pagrindo. Spaudytis galima stiprokai, tol, kol baigsis priepuolis. Geriausia, kad ši tašką pamasažuotu kas nors kitas.

Nepamirškite apsilankytis pas gydytoją, kuris nustatys ligos priežastį ir padės jos atsikratyti. Tuomet galėsite minėtus taškus masažuoti profilaktiškai.

*Kas gražu, atsilieps, kas teisinga,
nemirs, nors vandenim, kalnais
apklotum.*

Vaižgantas

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1998 m. liepos 7 d. antradienis. Nr. 31. kaina 0,60 Lt.

VYSKUPO VIEŠNAGĖ JUODUPĖJE

Ne tik patys juodupėnai, bet ir daug žmonių iš įvairių rajono kampelių praėjusi sekmadienį užtvindė gyvenvietės gatves. Čia po kelių dešimtmečių pertraukos viešėjo Panevėžio vyskupas. Jo Ekskėncija Juozas Preikšas suteikė Sutvirtinimo sakramentą, palaimino visus tikinčiuosius.

*Vygando Pranskūno nuotraukoje:
Vyskupas Juozas Preikšas.*

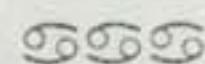
Kas vyko, vyksta ir dar vyks

Atgimsta ir tvirtėja kultūriniai bendradarbiavimo ryšiai su kaimyniniu Latvijos Respublikos Jekabpilio rajonu. Štai ir šiandien į Jekabpilių išvyks ta mūsų rajono savivaldybės delegacija.

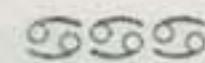
Rytoj 13 val. vyks rajono valdybos posėdis.

Rytoj nuo 9 val. Nepriklausomybės aikštėje bus demonstruojami Rokiškio miesto 500 metų jubiliejui skirtū paminklų maketai. Mastelis 1:1.

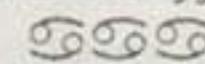
Seimas priėmė profesoriaus Vytauto Landsbergio parengtą įstatymą, numatantį apribojimus buvusiems KGB darbuotojams. "Pragiedrulių" žiniomis, šis įstatymas gali paliesti tris buvusius KGB karininkus, dirbusius Rokiškyje.

Vyriausybė nutarė suteikti garantiją konkurso būdu atrinktiems bankams už žemės ūkio paskolų garantijų fondo 1998 metams suteiktas garantijas, kai jų suma neviršija 300 mln. litų.

Rokiškėnas, pakviestas į TV3 rengiamą laidos "Eridanas" žaidimą, nugalėjo dvi varžoves. Jis, gavęs vertinį "Eridano" leidyklos knygą, grižo į Rokiškį ir vėl lauks kelionės į Vilnių - testi žaidimą pusfinalyje. Sékmės jam!

Pasaulio futbolo čempionato pusfinalyje žaidžia Brazilija – Olandija ir Kroatija – Prancūzija. O štai vietinės reikšmės futbolo batalijos jau baigesi vakar: visų kartų geriausią rajono futbolininkų turnyro finale žaidė jauniausieji (iki 30 metų) ir vidurinieji (iki 35 metų). Nugalėjo jaunimas.

**Dėkojame visiems rokiškėnams, kurie
jau skaito "Pragiedrlius".**

**Jr primename: užsiprenumeruoti "Pragiedrlius"
galima bet kurią savaitę, dieną, valandą.**

IEŠKINIAI IŠ DALIES PATENKINTI, BET...

Praėjusių metų pabaigoje rajono apylinkės teismas išnagrinėjo civilinę bylą dėl žalos, susijusios su sveikatos sužalojimu, atlyginimo pagal Stasio Izdūnį ieškinį uždarajai akcinei bendrovei "Aukštaitijos keliai". Ieškovas teismui paaiškino, kad valdyboje ekskavatorininku dirbo nuo 1966 metų. 1994 - ujų balandį jam buvo nustatytas profesinis susirgimas, S.Izdūnis neteko 50 proc. darbingumo, jam pripažinta III invalidumo grupė. Iki 1996 - ujų rugpjūčio įmonė žalos atlyginimą mokėjo gera valia. Tačiau vėliau buvęs darbininkas buvo pamirštas. S.Izdūnis, pasitelkęs advokatą P.Grėbliauską, teismo prašė, kad įmonė už atitinkamus laikotarpius jam išmokėtų 3000 ir 1319,34 Lt, o nuo 1997 m. rugsėjo 1 d. iki 1998 m. balandžio 1 d. kas mėnesį mokėtų po 239,88 Lt, šią sumą, pasikeitus draudžiamoms pajamoms arba darbingumo netekimo procentams, atitinkamai didinant.

Teismas, atsižvelges į įvairius įstatymų niuansus, ieškinį patenkino iš dalies. Iš UAB "Aukštaitijos keliai" nutarta priteisti ir išieškoti 4105,14 Lt už laikotarpį nuo 1996 m. rugpjūčio 1 d. iki 1997 m. rugsėjo 1 d., o nuo šios dienos - po 229,82 Lt kas mėnesį iki 1998 m. balandžio 1 d.

Panašūs sprendimai buvo priimti ir B.Kastanausko, L.Guogio bei R.Kondrato naudai. Tačiau teismo sprendimai, galima sakyti, liko be atgarsio. "Aukštaitijos keliai" lyg ir nebeegzistavo, teliko tik bendrovės pavadinimas.

ANTSTOLIAI PINIGU PAREIKALAVO IŠ SAVIVALDYBĖS

Teismo antstolės, įsitikinusios, kad UAB "Aukštaitijos keliai" jokiros veiklos nevykdė, turtas, likęs

ATSTUMTIEJI

Leonas Guogis, Stasys Izdūnis, Rimantas Kondratas, Bronius Kastanauskas, beveik po tris dešimtmečius traktorininkais, ekskavatorininkais, autogreideristais išdirbę Rokiškio keilių statybos valdyboje (jos teisių perėmėja vėliau tapo UAB "Aukštaitijos keliai") ir kuriems buvo nustatytas profesinis susirgimas, jau kuris laikas nebegauna žalos atlyginimo. Darbininkai kreipėsi į teismą.

Kas belieka atstumtajam - pasiimti lazdą ir kažkur išeiti?

Ksavero Bagdonu nuotrauka

neparduotas iš varžytynių, paskelbtas nerealizuotu, suprato, jog iš bendrovės darbininkų naudai nieko nepeš, nusiuntė teismo vykdomuosius raštus rajono savivaldybei. Antstolių kontoros darbuotojos taip pasielgė vadovaudamosios Lietuvos Respublikos žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgus profesine liga laikinojo įstatymo atitinkamu straipsniu, kuris sako, kad, įmonei neturint lėšų mokėti žalos atlyginimą, visi reikalavimai atlyginti žalą pereina valstybei.

Pasak buvusių "Aukštaitijos keliai" darbininkų, savivaldybė iš pradžių lyg ir pažadėjo mokėti, bet pas-

kui susigaudė, kad to daryti ji neprivalo. Tad iš savivaldybės nė vieną nuskriaustasis negavo nė cento.

KO NEPASTEBĖJO VALDININKAI?

Rajono valdžia, gavusi iš antstolių vykdomaji raštą, o iš Finansų ministerijos panašų paaiškinimą, kad prievolė mokėti žalos atlyginimą pereina valstybei, ko gero, darbininkams būtų atseikėjusi tiek, kiek jie prašė. Juolab, kad finansų viceministras E.Žilevičius teigė, jog žalos atlyginimą apskaičiuoja ir moka nukentėjusiojo gyvenamosios vietas savivaldybė iš savo biudžeto lėšų, o Finansų ministerija kompensuoja savivaldybėms išmokėtās sumas iš valstybės biudžete tam reikalui numatyti lėšų pagal iš savivaldybių gautas paraškas. Ant šio Finansų ministerijos paaiškinamojo rašto netgi atsirado rezoliucija: "Organizuoti paraškų padavimą".

Tačiau tenka spėti, kad E.Žilevičiaus rašto valdininkai nuodugniai neišnagrinėjo. Be kita ko, viceministras rašė, jog "vadovaudamas Vyriausybės 1997 m. rugsėjo 15 d. nutarimais Nr. 997 ir Nr. 998, kiekvienu konkretiu atveju savivaldybė, gavusi prašymą, dokumentus, patvirtinančius žalos atlyginimo perėjimo valstybei pagrįstumą bei kitus reikiamus dokumentus žalos atlyginimui apskaičiuoti, priima motyvuotą sprendimą dėl žalos atlyginimo mokėjimo". Rašte taip pat nurodyma, kad Finansų ministerija kompensuoja savivaldybėms išmokėtās sumas, bet turi būti nurodyma įmonės, kurioje dirbdamas asmuo susižalojo, susirgo profesine liga ar mirė, likvidavimo akto data ir numeris, teismo antstolių dokumento, patvirtinančio apie likviduotos įmonės negalėjimą atlyginti žalą dėl lėšų stokos, data ir numeris.

TĖVAS IR TRYΣ JO SŪNŪΣ

Motinystės teisės atimamos, trys mažamečiai vaikai atiduodami globoti valstybei - tokio teismo sprendimo 1984 metais sulaukė Valė Astrauskiene.

PAGALBOS RANKOS NIEKAS NEIŠTIESĖ

- Prieš akis iškilo tėvo paveikslas. Labai norėjosi tada aplėpti jo plačius pečius ir pravirkti lyg vaikui, - su nuoskauda tą akimirką prisimena Henrikas Astrauskas.

Nuo tos dienos prabėgo 14 metų. Visko buvo: skausmo, vaikų ligų, ašarų, nepritekliaus.

- Labiausiai žeidė tai, kad net giminės nuo manęs nusisuko. Vien todėl, jog pasilikau su vaikais, jog nuspindžiau niekam jų neatiduoti. Tik mano mama skanesniu kąsneliu sūnelius pamalonindavo. Aplinkiniai? Vieni pečiais gūžciojo, kiti užjautė, bet pagalbos rankos ištissti niekas neskubėjo. Kažkas paleido gandus, kad Valė Astrauskiene išėjo pirkti būtiniausių prekių savo vyriausiajai atžalai. Kitą dieną jis turėjo tapti pirmokui. Bet buvo, suprantama, kitaip. Tą rugpjūčio 31-ąją, be šešiamečio Laimio, ji paliko penkiometį Andrių ir vos metukų tesulaukusį Vitą. Vaikai ilgai klaušinėjo, kur mamytė. Ašarotom akim jie glaudavosi vakarais prie manęs. Pakildavo kamuolys ir užstrigdavo gerklėje. Nežinojau, ką atsakyti. Teko meluoti: "Kai atsibusite, mamytė bus jau gržusi...", - prisimena Henrikas.

BASTŪNĖ

Bet motina vis negrįžo. Buvo paškelbta oficiali jos paieška. Po pusmečio ji pasirodė... Vėl vakarą, kai vaikai jau giliai miegojo. Ji net ne-

paklausė, ar jie sveiki, ar sotūs. Atrodė, kad ji net nenori jų matyti. Kas žino, kokie jausmai valdė jos motinišką širdį? Pasiguodė, jog milicija ją rado Ordžonikidzėje... Pašiekaištavo: be reikalo ieškojo.

Bastūnė motina nesulaukė, kol atsibus jos pasiilgę vaikai. Ji išėjo auštant. Ši kartą iš namų dingo višam laikui.

VIENAS

- Nesinori kalbėti apie tai, kiek man teko patirti kartelio dėl buto, darbo, kiek teko išklausyti priekaištų ir net pajusti pažeminimų. Aš tiek nedaug norėjau... Aš tik norėjau išvalyti dėmes iš mažų širdelių. Dirbau nuo ryto iki vakaro. Naktimis vaikams ruošdavau drabuželius, maistą kitai dienai.

Mažai sutikau žmonių, kurie mane užjautė. Antai Rokiškio mašinų gamyklos direktorius, mažindamas etatus, mane atleido iš darbo. Net badoauti savivaldybės rūmuose su vaikais teko. Bet viskas jau praeity,- susimąsto Henrikas, žvelgdamas į gerokai ūgtelėjusius sūnus.

Šiandien jie nebeklausinėja, kur mama. Jie žino: prieš dvejus metus ji žuvo per gaisrą Anykščių rajone.

KIEKVIENAS - SAVO KELIU

Vyriausiasis, Dainius, šiemet baignė Elektrėnų energetikų mokyklą. Beje, tėvo labiausiai laukiamas ir mylimas, nes jam, vyriausiajam, teko patirti daugiausia skriaudų ir vargo. Andrius jau anksčiau baigė tą pačią Elektrėnų mokyklą. Šiuo metu gyvena kartu su tėčiu. Jaunėlis, Vitas, mokosi Konstantinavos žemės ūkio mokykloje. Kalvio - suvirstintojo paslaptis jam atskleidžia Algirdas Žekas.

- Drausmingas, doras, imlus vaikas, - taip apie savo auklėtinį kalbėjo grupės vadovas.

Dabar trijų sūnų tėvas - žvejbos reikmenų parduotuvės pardavėjas.

VYRŲ NAMAI

Kiekvieną savaitgalį į tėvo namus suguža visi trys sūnūs. Kad pabūtų kartu keturių vyru šeimoje. Jie turi apie ką pasikalbėti, pamąstyti. Turbūt kiekvienas jaučia pareigą padėti ar patarti kitam. Motiniškų patrimų jie neprisimena. Jie kalbasi vyriškai, bet išmano visus darbus, kurių privalėjo mokytį motina.

ATSTUMTIEJI

Atkelta iš 2 psl.

Antstoliai apie įmonės likvidavimą nieko nerašė, tad valdininkai buvo paskubėjė uždėti rezoliuciją apie paraišką Finansų ministerijai rinkimą. Todėl rajono meras Vytautas Mašiulis teismo antstolių kontorą informavo, kad "bendrovė neturi likviduojamos įmonės statuso, ir savivaldybė neturi teisės mokėti žalos atlyginimą".

DARBININKAI BUVO MULKINAMI

Darbininkai nesuprato, kodėl prasiskolinusiai bendrovei nebuvo iškelta bankroto byla. Jiems neaišku, kodėl "Aukštaitijos keliams" nesuteiktas likviduojamos įmonės statusas. "Gal paprasčiausiai norima atsikratyti mumis, o paskui, vietoj šios, išteigtį kokią kitą įmonę?" - tarsi patys savęs klausė vyrai. Jie tvirtino, kad pusę įmonės nupirko "Panėvėžio keliai", kad kitas turtas išparduotas, padovanotas. "Paskutinysis bendrovės direktorių Vytautas Šlikas, žadėjęs mokėti priklaušančius pinigus, prašęs nesikreipti į teismą, mus tiesiog mulkino", - išitikinė žmonės, ankstesniais laikais buvę darbo pirmūnai, o dabar, praradę sveikatą, niekam nereikalingi, atstumti ir darbo vietės, ir valstybės.

Vygandas Pranskūnas

JŪS IŠDAVĘTE SAVO VYRĄ...

Jei moteris išduoda vyra tam, kad pasijustų tvirta, norėdama atskleisti visus savo sugebėjimus, ji pasiekia tikslą, tačiau grąža - kaltės jausmas prieš vyra. Tai, kad išdavystė pagerina tarpusavio santykius - tikra nesamonė. Galima atrasti daugybę šeimų, kurios išsiskyrė dėl šios priežasties, tačiau vargu ar surasite argumentų, jog išdavystė stiprina šeimą. Taigi, ką daryti, jei vis dėlto išdavėte savo vyra?

Visų pirmą, pamėginkite suprasti, kodėl taip atsitiko ir kas jūsų netenkina. Kažkuriuo momentu norėsite viską pradėti iš naujo, atsikratyti kaltės jausmo ir atvirai papasakoti apie tai vyrui. Jokiu būdu taip nedarykite. Vyras tomis minutėmis pavirsta į mirtinai sužeistą žvėrį, iš kurio buvo atimtas brangiausias dalykas - tikėjimas, jog žmona priklauso tik jam vienam. Vyrai nemoka atleisti, išskyrus tuos, kurie pripažista laisvus santykius. Net jei viskas baigtusi ašaromis ir susitaikymu, virš jūsų galvos visą gyvenimą kabos Damoklo kardas ir nežinosite, kada, kokiu gyvenimo momentu jis primins apie jūsų nuodėmę.

Pirmasis patarimas: kaip tai nebūtų ci- niška, pagrin- dinis žmogus, kurio interesų turėtumėte laikytis - jūs pati. Jei jūsų po- elgiai užtikrina psichologinių komfortą, ra- mybę ir pasiti- kėjimą savimi,

o namiškiai aprūpinti tuo pačiu- tėskite. Tačiau jei esate išitikinusi, kad užsiimate kažkuo nereikalingu, turbūt reikėtų keisti gyvenimo būdą. Nusprendus, jog šilumos ir meilės trūkumą šeimoje kompensuos meilužis, jums nepavyks išsiveržti iš užburto rato, nesugebėsite sugrąžinti normalių santykių. Per tą laiką ir šeimyninio gyvenimo pamatai gali stipriai išrūkti, o suklijuoti jau bus neįmanoma.

Svarbiausia - nesitikékite iš užmegzto romano kažko nepaprasto. Kas žino, kiek dar jų bus ateityje. Neskubékite girtis, kad sutikote vienintelį ir nepakartojamą.

Dar vienas svarbus dalykas: vyras, kreipiās dėmesį į ištekėjusią moterį, nesiveržia ilgiems ir rimtiems santykiams.

Susitvarkykite savo gyvenimą, padarykite karjerą, pamėginkite sau įrodyti, jog jūsų laimė priklauso ne nuo vyro ar spaudo pase. Ir nepulkite iškart apsispręsti. Iš pradžių viską apgalvokite. Galų gale vienintelis žmogus, kuris gali jus padaryti laimingą - tai jūs pati.

Rosita Ašakaitė

PRO atvira Išėjai

"Pragiedrulių" priedas, leidžiamas kas antra antradienį

DVIDEŠIMTMETIS MILIJONIERIUS ROKIŠKĖNAMS: "BE DARBO NEBUS REZULTATŪ"

DAINIUS ZUBRUS gimė Elektrėnuose.

Ledo ritulį pradėjo žaisti 6 metų.

Po penkių metų buvo pakviestas į Charkovo "Družbos" komandą.

I NHL pateko 18 - kos metų. Tai pirmas atvejis nacionalinėje lygoje, kai toks jaunas vaikinas, nežaidęs suaugusiuoj komandoje, atsidūrė tarp profesionalų.

"Philadelphia Flyers" komanda su juo pasirašė 3 metų kontraktą 2,4 mln. JAV dolerių sumai.

193 cm ūgio ir 96 kg svorio Dainius, komandoje vadintamas "Zubi", per praėjusį sezoną pelnė 8 įvarčius, 25 kartus po jo perdavimų buvo nuginkluoti varžovų vartininkai.

Praėjusių savaitę Dainius su broliu Audriumi, gyvenančiu Amerikoje ir ten galvojančiu studijuoti, viešėjo Rokiškyje ir susitiko su vietas sporto vadovais, ledo ritulininkais.

Dainius pasakojo, kad nors gyvenimas JAV nuo Lietuvos labai skiriasi, tačiau ir ten be kruopštaus ir intensyvaus darbo nieko nepasieksi. Milijonu už dykų niekas nežarsto. Ledo ritulininkai, norėdami tobulėti, sporto aikštynuose praleidžia gana daug laiko. Yra nustatyti normatyvai, kuriuos būtina išvykdyti. Nesvarbu, kaip tai padarysi - ar bendrose treniruotėse, ar savarankiškai plušėdamas.

Dainius sakė, kad užjūryje daug šios sporto šakos mokyklų, kurias noriai lanko mažamečiai vaikai. Už treniruotes per mėnesį tenka mokėti iki 300

JAV dolelių. Kaina priklauso nuo mokyklos reitingo.

Brolis Audrius, žaidės Elektrenų "Energijos" komandoje, irgi norėjo patekti į geresnį klubą, kuris mokėtų pinigus, tačiau nepavyko. Jam jau 21 - eri, o tokiu amžiaus pradėti profesionalo karjerą - vėloka.

Kai vyksta NHL čempionatas, Dainius namuose Filadelfijoje per savaitę būna vos dvi ar tris dienas. Nors gauna nemažai laiškų iš Lietuvos mervinų, tačiau į juos atsakinėti nelieka laiko. Amerikoje savo išrinktosios kol kas taip pat neturi.

Viena automobilių firma jam padovanojo džipą, kurį pakeičia nauju po pravažiuotų dešimties tūkstančių kilometrų. Už tai jis firmos vadovams į kiekvienas rungtynes įteikia po du bilietus, kuriuos nemokamai gauna iš klubo.

Dainius prisipažino nevartoja alcoholinių gėrimų. Ir ne vien todėl, kad tai draudžia daryti Amerikos įstatymai, iki piliečiui sukaks 21 - eri metai. Alcoholiui jis nejaučias jokio potraukio.

Nors Dainius Lietuvoje negyvena jau beveik dešimtmetį, tačiau kasmet atvyksta pas tėvus atostogų. Jam labai rūpi, kad lietuvių ledo ritulininkai dalyvautų Europos ir pasaulio pirmenybėse, kad čia būtų įrengta kuo daugiau dirbtinių ledo aikštelių. Dainius sakė, jog Filadelfijoje ledo ritulys populiarumu net nurungė amerikietiškajį futbolą. Jo nuomone, yra tikimybė, kad panašiai gali atsitikti ir su Lietuvos krepšiniu. Tiesa, kada tai galėtų įvykti, prognozuoti jis nesiryžo.

Liepos 10 dieną Dainius kartu su NHL žaidžiančiu Dariumi Kasparaičiu žada parodyti tai, ko išmoko profesionalų lygoje. Parodomosios rungtynės vyks Kauno ledo rūmuose.

Vygandas Pranskūnas